

ΝΕΡΟΚΟΥΒΑΛΗΤΗΣ

καθ' ἃς πρόσωπά τινα χαιρούσι κατὰ τὸν νόμον τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποσφραγίζεσθαι καὶ ἐπιβλέπειν ἐπιστολάς τρίτων, καὶ ἀπαριθμήσαμεν τὰ πρόσωπα ταῦτα.

Τῆς ἀπαριθμήσεως ταύτης γενομένης, ὀφείλομεν τώρα νὰ ἰδῶμεν ἐὰν δὲν εἶναι δυνατόν ὁ ἀριθμὸς τῶν διαφόρων τούτων προσώπων ν' αὐξήσῃ διὰ γενικοῦ καὶ ἐλαστικοῦ τινος κατέτους, ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντος τοῦ παραλήπτου.

Παρουσιάζονται πράγματι καθ' ἑκάστην διαφοροὶ περιστάσεις, καθ' ἃς ἡ ἀποσφράγισις ὑπὸ τρίτου οὐ μόνον δὲν βλάπτει, ἀλλὰ δύναται ἀπ' ἐναντίας σπουδαίαν ὠφέλειαν νὰ παράσῃ τῷ παραλήπτη. Παράδειγμα: Ἐμπορὸς τις κατοικῶν μακρὰν τοῦ γραφείου του, ἐμποδίζεται αἰφνης δι' ἓνα οἰονδήποτε λόγον νὰ εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ. Τὴν ἡμέραν ἀκριβῶς ἐκείνην ὀφείλει νὰ κάμῃ πληρωμὰς, ἄνευ τῶν ὁποίων θὰ κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως. Τὸ ταμεῖον αὐτοῦ δὲν περιέχει κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀρκετὰ χρήματα. Ἀλλὰ, περιμένεται μία ἐπιστολὴ περιέχουσα ἀργύριον ἀρκετὸν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ἡμέρας. Φθάνει μία ἐπιστολή, καὶ ὁ ὑπάλληλος τοῦ γραφείου ὑποθέτει ὅτι εἶναι ἐκείνη, ἐξ ἧς ἐξαρθῆται ἡ σωτηρία τοῦ κυρίου του. Ἐὰν δὲν τὴν ἀποσφραγίσῃ, ὁ κύριός του θέλει πτωχεύσει, θέλει ἕως καταστροφῆ. Ἐξ οὗ

ΚΟΥΡΕΥΣ

κίνδυνος διὰ τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν παρουσίαν αὐτοῦ. Ἐὰν ὅμως τὴν ἀποσφραγίσῃ, θέλει παραβιάσει τὸ ἀπόρητον τῶν ἐπιστολῶν. Τί ποιητέον; Τοιαύτης φύσεως παραδείγματα πολλὰ δύναται τις ν' ἀπαντήσῃ καθ' ἑκάστην. Ἴδου δὲ πῶς πρέπει νὰ διατυπωθῇ τὸ ζήτημα: Τὸ ἀπόρητον τῶν ἐπιστολῶν παραβιάζεται νομίμως, ὁσάκις ὁ παραβιάζων αὐτὸ φρονεῖ ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὰ ὕλικα ἢ ἠθικὰ συμφέροντα τοῦ παραλήπτου; Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην δὲν διστάζομεν ν' ἀπαντήσωμεν ἀποφατικῶς. Βεβαίως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὁ παραλήπτης, ἢ μάλλον εὐγνωμονῶν, οὔτε κἂν θὰ σκεφθῇ νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τοῦ παραβιάσαντος τὸ ἀπόρητον τῆς ἐπιστολῆς του. Ὑποθέσατε ὅμως ὅτι ὁ ἀποσφραγίσας ἠπατήθη, ἢ, καὶ ἂν δὲν ἠπατήθη, ὅτι διὰ τῆς ἀποσφραγίσεως ἔμαθε μυστικὸν τι, τοῦ ὁποίου ἢ εἰς τρίτον γνωστοποίησις δύναται νὰ βλάψῃ ὕλικῶς ἢ ἠθικῶς τὸν παραλήπτην.

Βεβαίως δὲν θέλομεν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀρνηθῆ εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα νὰ ἐναγάγῃ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τὸν ἀποσφραγίσαντα τὴν ἐπιστολήν του. Φυσικῶς τῷ λόγῳ, ὁ δικαστὴς θέλει φανῆ ἐπιεικής, ἐὰν πεισθῇ περὶ τῆς καλῆς πίστεως τοῦ ἀποσφραγίσαντος. Ἡ ἐνδεχομένη ὅμως αὕτη ἐπιεικεία δὲν ὑποθέτει τὸ νόμιμον τῆς πράξεως αὐτῆς καθ' ἑαυτήν. Ἡ ἀποσφράγισις μιᾶς ἐπιστολῆς γινομένη ἐκτὸς τῶν ἐκ τοῦ νόμου